

Félmilliárdos család

● Békéscsaba (MTI) Ötszázötven millió forint kárt okozott a közraktározási és hitelezési lehetőségekkel visszaélve pénzügyi intézeteknek, az államnak, valamint magántermelőknél H. S. vállalkozó és 9 társa, akik ellen különösen nagy kárt okozó család és más bűncselekmények (sikkasztás, vesztegetés, hűtlen kezelés) alapos gyanúja miatt folyik eljárás.

A rendőrség az ügyet vádemelési javaslattal átadta az orosházi városi ügyészségnek. H. S., aki Tótkomlóson keverőüzemet működtet, 1993-tól több helyen közraktár-jegyet váltott ki s a fölvasárlás pénzfeladására pénzügyi intézetektől bankonként 10- és 100 millió forint közötti kölcsönt vett föl. A hitelt nem fizette vissza, a közraktárban elhelyezett gabonát a keverőüzemében fölhasználta és értékesítette. Az ügyletben saját alkalmazottai, valamint közraktári dolgozók is részt vettek – alapos a gyanú, hogy a szerződések megkötése során a közraktárak emberei megszegték vagyongazdálkodási kötelezettségüket.

A nyomozás megállapította: H. S.-nak nem volt megfelelő gabona-fedezete a kölcsönökhöz, a közraktár-jegyeken szereplő termést több közraktárral egyidejűleg tároltatta. A közraktárra vett gabona részben az állam tulajdonát képezte, amelyet céltartalékolási szerződéssel vásárolt; a szerződés lejártáig ezt a gabonát is fölhasználta.

H. S. 1995 végére már majdnem 200 magánszemélynek és gazdasági társaságnak tartozott gabonafölvásárlásból tízezer és tízmillió forint közötti összegekkel. A vizsgálat során mintegy 300 tanút hallgattak ki; az okozott félmilliárdos kárból a pénzügyi intézeteké 300, az államé 100 millió forint. A büntetőeljárás ideje alatt H. S. csaknem 70 magántermelőnek – 30 millió forint összértékben – megtérítette a kárt.

Bár nem sikerült meg egyeznünk a szlovák féllel a hágai döntést követő hat hónapon belül, Nemcsók János államtitkár mégis optimista. Azt mondja, hogy ő eleget tett vállalt kötelezettségeinek. Ám az nagyon bosszantja, ha a kormányzati szerepre készőlők félrevezetik az embereket. Szerinte azonban mostanra eljött az igazság pillanata. S hiába akarják őt „lefejezni”, úgysem sikerülhet. A vízlépcsőről tervezett népszavazást pedig a polgári demokrácia velejárójának tartja.

● A hágai döntés után nagyon optimistán nyilatkozott arról, hogy hat hónapon belül sikerül meg egyeznünk a szlovákokkal. Azóta oda az optimizmus? – Hogyan lenne oda? – kérdezett vissza Nemcsók János. – Hát megegyeztünk, kérem. Én február végére teljesítettem a tőlem elvárt kötelezettséget. Sikerült megállapodnunk egy előzetes keretmegállapodás szövegtervezetében. Ennek értelmében – évtizedek óta először – a Szigetköz vízutánpótlása biztosított, a nullszaldós megoldás szintén. S egy alsó duzzasztót is kell építeni. Hogy

● Volt egyszer egy kábelgyár? (2.)
Kilencvennek mennie kell!

Műszakváltás. A korszakváltás még várat magára. (Fotó: Karnok Csaba)

Bezárják-e vagy sem a Szegedi Kábelgyárat? A tegnapi lapban feltett szónoki kérdésre ezúttal Lábdi Gizella, az üzemi érdekképviselő elnöke válaszol. A legfrissebb információk szerint talán mégsem ér szomorú véget a szegedi kábelgyártás története. Még „meleg” a hír: az MKM Rt. vezetése hivatalosan tájékoztatta a szakszervezetet azon szándékáról, hogy a gyárat eladja és újabb 90 embernek búcsút int. Ez a két rossz közül a jobbik megoldás.

Lábdi Gizella első és egyetlen munkahelye a Szegedi Kábelgyár volt. Itt kezdte a munkát gépkezelőként három műszakban, majd több mint húsz éven át a szakszervezet titkáráként ütköztette az érdekeket. Jelenleg nyugdíjasként, társadalmi munkában az szb elnöke.

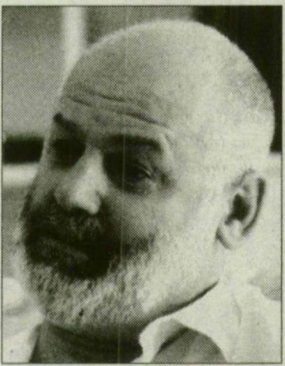
– Amit most átélünk, az nem mindennapi – ezekkel a szavakkal kezdte mondandóját a régi kábelgyári dolgozó, s beszélgetésünk során többször is makacsul visszatért ugyanehhez a gondolathoz. – Az elmúlt heteket nem kívánom senkinek, még az ellenségemnek sem...
● A korábbi években többször került kritikus helyzetbe a cég. Össze lehet-e hasonlítani azokat az időszakokat a jelenlegivel? – Hosszasan beszélhetnék a múltról, de szerintem már semmi sem lényegesebb, mint az, ami most történik, valamint a jövő. A Siemens vezetése ugyanis pár nappal ezelőtt arról döntött, hogy az úgynevezett rétegeköpenyes (vagyis hírközlési) kábelgyártást Szegedről a Duna-kábelhez helyezi át. Ennek következményeképpen meg-

válík újabb 90 dolgozótól, a gyárat pedig önálló kft.-ként eladja.
● Milyen most a hangulat a gyárban? – Mentjük, ami menthető. Szerencsére sikerült elfogadtatni a gazdasági vezetéssel egy januártól érvényes és a dolgozók számára kedvező kollektív szerződést. Ennek lényege, hogy 20 éves munkaviszony után 9 havi bérek megfelelő végkielégítés jár. Mint tudjuk, a Munka Törvénykönyve 25 esztendő után is csak 6 havi bért kifizetésére kötelezheti a munkáltatót. A cél most már az, hogy minél előbb essünk túl az eladáson, a 150 embernek munkahelye legyen és megmaradjon a szegedi kábelgyártás.
● Az érintettek már megkapták az értesítést az elbocsátásukról? – Válságbizottság alakult, amelyben az érdekképviselő is részt vett. Így sajnos, bele-

szólhattunk abba, ki megy és ki marad. A törvényes kereteket mindenki betartotta a tárgyalások során.
● Mi lesz az emberekkel? – Ha sikerül gyorsan meghirdetni a gyárat és vevőre találni, nagyon bízom abban, hogy az elmenők közül sokan újra visszatérhetnek a kábelgyárba. Egyelőre annak kell eldőlnie, milyen technika marad Szegeden, s milyen profillal működtethető a jövőben is az üzem. Szerintem ez a gyár bármire képes! Akárcsak a kisteleki, amelyet sosem „néztünk le”. A kábelszakmában nagy az összetartás.
● Még mindig négy napos a munkahét? – Szerencsére valamivel több a megrendelésünk. A februári kihagyások után március óta már csak az éjszakai műszak üres. Hétfőtől péntekig újra két műszakban dolgozunk. (Folytatjuk.)
Fekete Klára

● Máig optimista az államtitkár
Mégis lefejezik Nemcsókot?

az műszakilag milyen lesz, és hol létesül, az a hatásvizsgálatok eredményétől függ.
● No, de mindez hiába, ha... – Mára elérkezett az igazság pillanata. A mellébeszélések, a hazugságok és egy ország félrevezetésének az időszaka befejeződött. A hatástanulmányok végeztével, amelyeket nemzetközi szakértők is megerősítettek, nyilvánvalóan a jövő év elején a két ország – kétsésem sincs – aláírja majd a megvalósítás alapelveiről szóló előzetes keretmegállapodást. Én sohasem vittem politikát ebbe a dologba. De engem először ütött arcra a hazug politika. Megengedhetetlennek tartom, hogy egy kormányzásra törekvő párt hazugságokat terjesszen fizetett újsághirdetés formájában. Azért mondom pedagógusként ilyen keményen, mert elképzeltem az a szemtelen, arcátlan, a hatalom megszerzésére orientált hazudozás. Azt állítják ugyanis, hogy hatszázmillió árdba kerül egy gát, és az minden lakos zsebéből 250 ezer forintot vesz ki. Ez többszörösen is hazugság.
● Mennyibe kerül? – A gát nem kerül többé

Nemcsók János: „Mostanra elérkezett az igazság pillanata.” (Fotó: Enyedi Zoltán)

150 milliárdnál. Másrészt pedig nem az állampolgárok zsebéből veszünk ki 250 ezer forintot, hanem beletesszünk hatvanézeret, mert a csatornázást is megoldjuk. Azért tárgyalunk, hogy a már „beépített” négyszázmilliárd forint egy végleges duzzasztást követően visszajöjjön a magyar emberek pénztárcájába. Jelenleg ennyi milliárdunk hazudozás. Azt állítják ugyanis, hogy hatszázmillió árdba kerül egy gát, és az minden lakos zsebéből 250 ezer forintot vesz ki. Ez többszörösen is hazugság.
● Mennyibe kerül? – A gát nem kerül többé

érdek. Ez abszolút magyar érdek is. Másképp nem lehet a hajózást és az ökológiai vízigényt biztosítani. Az elmúlt harmincöt évben Bajórszág és Alsó-Ausztria között harmincöt vízi erőmű jellegű építmény született. Ezek a hordalékok visszafogják, másrészt pedig felgyorsul a Duna sodrása. Nem több víz kell, hanem magasabb vízszint, amely csak duzzasztással érhető el.
● Mi a jó megoldás? – Két módszer van rá. Sarkantyúval csak ideiglenes a megoldás. Ez azonban csupán 10-15 évig jó, és beleke- rül negyvenmilliárdba, s évente még hárommilliárdba. A végleges változat költsége 130 milliárd forint, amely orvosolja még az energia-termelési gondokat is. Mi nem gátat akartunk. A szlovákoktól mindennek ellenére az ideiglenes megoldást is kértük. Azt mondták erre, hogy az nem teljesíti az energetikai szempontokat. Azt is közölték: nem járulnak hozzá, hogy az ő területükön építsük a sarkantyú egyik felét.
● Ellenben a szlovák parlament felszólított minket, trjuk alá a keretmegállapodást.

– Én megértem az ő türelmetlenségüket. Azonban mi a nemzeti konszenzusra való törekvés jegyében elvégezték december végéig a környezeti hatástanulmányoknak megfelelő vizsgálatokat. A hazai ellenzőink pedig azért akarnak megint a hágai bírósághoz fordulni, hogy újabb tízmilliókat tegyenek zsebre érdemtelenül, szakértői pénz-ként.
● Hogyan vélekedik a vízlépcsőről tervezett népszavazásról? – A polgári demokrácia csodálatos vívmányának gondolom azt, ha tízmillió emberből néhány ezer valami ellen vagy valami mellett tünethet, vagy aláírást gyűjthet. A népszavazási kezdeményezést természetesnek tartom. Csak el kell mondani a lakos-ságnak, hogy mi a tét. Nem pedig félrevezetni a magyar közvéleményt. Már az Antall-kormány minisztere megállapodáshoz közeli állapotban volt a szlovákokkal. Ám „lefejezték”. Nemcsók Jánost is le akarták fejezni, csak akkora egyéniség, hogy kiköpni, és lenyelni sem tudják ezt a kövér embert. Ezért én vagyok számukra az állandó veszélyforrás. De elpusztíthatatlan vagyok, és szakemberként mindig megmondom nekik, hogy ne hazudjatok, édes barátaim.
Balácsi Irén

Nagyhét, kedd

„A főpapok és a farizeusok megértették, hogy róluk beszél!”

Jézus nyilvánosan tanít a templomban és példázataival, sokszor kíméletlenül kemény szavaival elítéli az akkori vallási vezetők kép-mutatását.

Részlet Mátyé és Márk evangéliumából

Amikor bement a templomba és tanított, odajöttek hozzá a főpapok és a nép vénei. Megkérdezték tőle: „Milyen hatalommal teszed mindezt? És ki adta neked ezt a hatalmat?” Jézus így válaszolt nekik: „Kérdeznék tőletek én is egy dolgot. Ha megmondjátok nekem, én is megmondom nektek, milyen hatalommal teszem mindezt. János keresztsége honnan volt? A mennyből vagy az emberektől?” Azok így tanakodtak egymás közt: „Ha azt mondjuk: »a mennyből«, azt mondja majd nekünk: »Akkor miért nem hittetek neki?« Ha pedig azt mondjuk: »az emberektől«, félünk a néptől, mert mindnyájan prófétának tartják Jánost.” Azt felelték tehát Jézusnak: „Nem tudjuk.” Erre ő azt mondta nekik: „Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal teszem mindezt.”

Jézus ezt is mondta nekik: „Vajon erről mit gondoltok? Egy embernek két néfia volt. Odament az elsőhöz és így szólt: »Fiam! Menj ki ma, dolgozz a szőlőben!« Az így válaszolt: »Nem akarok.« De később meggondolta magát és ki-ment. Akkor odament a másikkhoz is, és ugyanúgy szólt neki. Az ezt felelte: »Igenis, Uram!« De nem ment ki. A kettő közül melyik tette meg az apa akaratát?” Azt felelték: „Az első” Erre Jézus azt mondta nekik: „Bizony, mondom nektek: a vámszedők és az utcanők előbb mennek be Isten országába, mint ti. Eljött ugyanis hozzátok János az igazság útján – és nem hittetek neki. A vámszedők és az utcanők azonban hitték neki. Ti még ennek látán sem gondoltátok meg magatokat később, hogy higgyetek neki.”

„Hallgassatok meg egy másik példabeszédet. Volt egy gazda: szőlőt ültetett, kertést kerített köréje, prést ázott benne és toronyt épített. Aztán kiadta azt a bérloknak, és idegen földre utazott. Amikor elközelgett a szüret ideje, elküldte szolgálait a bérlokhöz, hogy szedjék be a termést. A bérlok azonban megragadták a szolgálait; az egyiket megverték, a másikat megölték, a harmadikat megkövezték. Ekkor ismét küldött más szolgálait, az előzőknél többet, de azok éppúgy tettek velük is. Végül elküldte hozzájuk a fiát, mondván: »A fiamat majd tiszteletben tartják.« De a bérlok, mihelyt meg-

látták a fiút, azt mondták egymás között: „Itt az örökös, gyertek, öljük meg, és szerezzük meg az örökséget.” Megragadták őt, kidobták a szőlőn kívülre és megölték. Amikor tehát eljött a szőlő ura, mit fog tenni ezekkel a bérlokkal?” Azt felelték neki: „A gonoszokat kegyetlenül el fogja pusztítani, a szőlőt pedig más bérloknak adja, akik megadják neki a termést a maga idejében.”

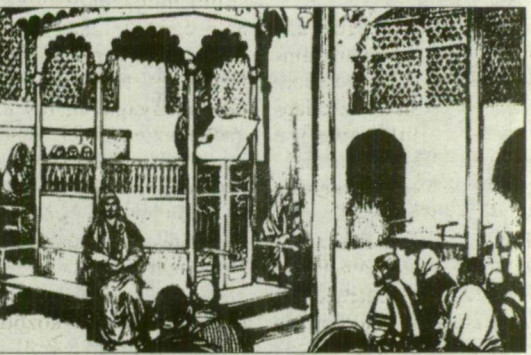
Jézus ekkor azt mondta nekik: „Ezért mondom nektek, hogy elveszik tőletek az Isten országát, és olyan népnek adják, amely meghozza annak gyümölcsét.”

Példabeszédeit hallva a főpapok és a farizeusok megértették, hogy róluk beszél. Ekkor el akarták őt fogni, de féltek a tömegtől, mert az emberek prófétának tartották őt.

Később odaküldtek hozzá a farizeusok és a Heródes-pártiak közül néhányat, hogy megfogják őt beszédében. Akik odajöttek, azt mondták neki: „Mester! Tudjuk, hogy igaz vagy, és nem nézed az emberek személyét, hanem az Isten útját igazságban tanítod. Szabad-e adót fizetni a császárnak, vagy nem? Fizessünk vagy ne fizessünk?” Ő azonban tisztában volt kép-mutatásukkal, ezért azt mondta nekik: „Miért kitértetek engem? Hozzatok nekem egy dénárt, hadd lássam!” Azok hoztak egyet. Ekkor megkérdezte tőlük: „Kié ez a kép és a felirat?” Azt felelték neki: „A császáré.” Erre Jézus ezt mondta nekik: „Adjátok meg tehát a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.” És csodálkoztak rajta.

Mikor a farizeusok meghallották, hogy a szadduceusokat elnémtotta, összegyűltek egy csoportba, és az egyikük, egy törvénytudó, hogy próbára tegye, megkérdezte tőle: „Mester, melyik a legnagyobb parancs a törvényben?” Ő azt felelte neki: „»Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elméd-ből.« Ez a legnagyobb, az első parancs. A második hasonló ehhez: felebarátodat, mint önmagadat.» Ezen a két parancson alapul az egész törvény és a próféták.”

Összeállította: Takács Szabolcs

Törvénytekercs felolvasása a zsinagógában, Jézus korában. (Diccionario Biblico, CLIE, 1985)